

Akhanda bhadžany – cílem je neustálá námasmarana

→ *Promluva Satja Sái Báby z 13. listopadu 2007* ←

Člověk musí pochopit, co je myšleno výrazem „*akhanda bhadžany*“. Jsou dva druhy *bhadžanů*. Jedny jsou *khanda* a druhé *akhanda*. *Khanda bhadžany* jsou v určitou dobu, například se konají v omezeném čase, ráno či večer. Na druhou stranu *akhanda bhadžany* vyžadují vytrvalé rozjímání o Bohu ráno, večer a dokonce i v noci. Je to neustálé rozjímání o Bohu během tří stavů – bdění, snu a hlubokého spánku. Je to *sarvadá sarvakáléšu sarvatra haričintanam**.

Představte si, že se díváte na hodiny. Jsou na nich tři ručičky – vteřinová, minutová a hodinová. Vteřinová je nejdelší, minutová o něco kratší a nejkratší ze všech tří je hodinová. Když vteřinová pokročí o šedesát dílků, minutová se pohne o jeden. Když minutová projde šedesát dílků, pohne se o jeden krok hodinová. Která z ručiček je důležitá? Bez pochyby je důležitá hodinová. Obdobně je konání *námasmarany* a *bhadžanů* jen ráno a večer jako minutová ručička. Boží jméno je velice mocné. Každé z mnoha božích jmen má určitý typ moci. Jestliže si přejete tuto moc správně využít a mít z ní trvalý prospěch, musíte se účastnit *akhanda bhadžanů*.

Jednou se mudrc Nárada vydal za Pánem Višnuem a prosil: „Ó, Pane. Lidé velice vychvalují účinnost *Rámanámy*. Můžeš mi to laskavě vysvětlit?“ Pán Višnu chtěl předvést účinnost Rámova jména názorně. Vybídl tedy Nárada: „Ó, Nárado, jdi za vránou a vyslov slovo ‚Ráma‘. Nechť je vrána opakuje.“ Nárada šel za vránou a řekl: „Ó, vráno, celé tvé tělo je černé, beze stopy bělosti. Zazpívej tedy jedenkrát Rámovo jméno.“ Vrána zakrákorala „Ráma“ a okamžitě padla mrtvá k zemi. Nárada byl smutný, že vrána zemřela jen jedním zazpíváním Rámova jména. Vrátil se k Višnuovi a zpravil ho o její smrti.

* vždy, za všech okolností a všude je rozjímáno o Bohu

Pán Višnu mu řekl: „Netrap se tím. Tentokrát jdi za krásným pávem, který se zrovna narodil a požádej ho, aby zazpíval Rámovo jméno.“ Nárada odešel podle pokynů Pána Višnu za čerstvě vylíhlým pávem a řekl mu: „Ó, páve, tvoje krása a půvab těší celý svět. Jsi velice líbezný a přitažlivý. Vyslov jednou slovo „Ráma“. V okamžiku, kdy páv vyslovil „Ráma“, padl také mrtev.

Nárada šel opět za Višnuem a zpravil ho o pávově smrti, když ten zazpíval jednou Rámovo jméno. Pán Višnu znovu Náradovi poradil: „Nárado, kráva v blízkém chlévě zrovna porodila tele. Jdi za tím teletem, prosím, a požádej je, aby jednou zazpívalo Rámovo jméno.“ Nárada to udělal. Jakmile čerstvě narozené tele uslyšelo slovo „Ráma“, padlo také mrtvé k zemi.

Když to Nárada oznámil Višnuovi, ten mu dal další pokyn: „Nárado, tentokrát jdi do královského paláce, kde se právě narodilo dítě. Požádej je, aby jednou zazpívalo Rámovo jméno.“ Nárada se velice bál přiblížit k nově narozenému princovi, když vrána, páv a tele zemřeli po pouhém vyslovení Rámova jména. Prosil Pána Višnu, aby jeho život ušetřil, neboť král ho zahubí, když se po zazpívání Rámova jména něco novorozeněti stane. Ale Pán Višnu trval na tom, aby Nárada Jeho příkaz vyplnil.

Nárada odešel do paláce a požádal novorozeného prince, aby jednou zazpíval Rámovo jméno. Princ Náradu pozdravil a vysvětlil mu, že jediným zazpíváním Rámova jména se z vrány proměnil v páva, z páva v tele a z telete v lidskou bytost, v prince. Vyjádřil mudrci Náradovi vděčnost, že ho zasvětil do zpěvu Rámova jména. Tak Jméno uděluje lidské zrození, což se považuje za vzácný dar.

Lidská bytost je vtělením božství. Pohledte na nějaký obrázek Boha. Všechny boží podoby se zobrazují s lidskou tváří. Proto se říká: „*Daivam mánuša rúpéna* (Bůh přijímá lidskou podobu).“ Jen boží jméno dává nějaké bytosti lidské zrození. Z výše uvedeného příkladu je zřejmé, že ptáci a zvířata mohli přijmout lidské zrození tím, že jednou slyšeli svaté jméno. V lidech, navzdory mnohonásobnému opakování božích jmen, však naneštěstí žádná proměna neprobíhá.

Měli byste zpívat boží jméno upřímně, s plnou vírou. Víra rozvíjí lásku k Bohu a láska k Bohu uděluje lidské zrození. Bez pochyby dnes lidé svaté jméno opakují, ale nikoli s láskou a pevnou vírou. Více se zabývají tím, jak zpívají ostatní, zda jejich *šruti* a *rága* jsou v pořádku a podobně. Provádějí *námasankírtan* s kolísající myslí. Při takovém *námasankírtanu* s vrtkavou myslí nemůže nastat proměna, i když se koná po mnoho hodin.

Námasankírtan by se měl provádět s absolutním soustředěním a pevnou vírou, jako v józe. Říká se: „*Satatam jóginah.*“ Jestliže je mysl pevně ustálena na božím jméně, může člověk dosáhnout velké proměny. Když zpívá předzpěvák určitý *bhadžan*, ostatní zpěváci přemýšlejí o následující písni, kterou budou zpívat oni. Jejich pozornost je tedy rozptýlena, a tak zůstávají obyčejnými lidskými bytostmi. Oddané zpívání *bhadžanů* na ně nebude mít vliv, nemůže je převést do vyšší říše božství.

Rozjímání o Bohu člověka bez pochyb do jisté míry posvětil. Aby však dosáhl čistoty, nestačí, aby se zpívání božího jména omezilo jen na určitou dobu. Musí být nepřetržitým duchovním cvičením celého života. Jen tak se boží jméno vtiskne do srdce člověka. Můžete se věnovat svým každodenním povinnostem. Při vykonávání svých povinností v domě či ve vnějším světě si však musíte neustále připomínat, že „cokoli dělám, myslím nebo říkám, patří Bohu.“ Správný postoj by měl být: *sarva karma bhagavad prítjartam*[†].

Vezměte například proces vaření. Přidáváte do jídla v různém množství různé přísady a snažíte se, aby bylo chutné. Pravá chuť však přijde jen tehdy, když se vaří jako oběť Bohu. Jídlo bude božské, jen když bude obětováno Bohu. Pokud vaříte s postojem: „Dělám tu práci jako běžný návyk, vařím jídlo pro příslušníky rodiny,“ pak Boha nedosáhnete. Proto ať děláte cokoli, dělejte to jako obětinu Bohu, za zpěvu jména „Ráma, Ráma, Rám.“ Dokonce i když jdete, myslíte na to, že je to Bůh, kdo způsobuje, že chodíte, neboť božství je v jemné podobě přítomno v každém atomu a buňce tohoto vesmíru.

Jelikož si lidé nedokáží tuto pravdu uvědomit, myslí si: „Přišel jsem pěšky, šel jsem tolik kilometrů,“ a podobně. Taková činnost pochází z oblasti fyzické, nikoli duchovní. Proto ať myslíte, říkáte či děláte cokoli, považujte to za boží příkaz, za jeho dílo. S takovým přístupem stačí, když boží jméno „Ráma“ zpíváte jen dvakrát – ráno a večer. Použijte ke zpěvu jakékoli jméno, nejen „Ráma“. Boží jméno zpívejte upřímně, alespoň jednou. Tak to bude v pořádku. Nemá smysl počítat při *námasankírtanu* vteřiny a minuty s myšlenkou: „Dělám *námasankírtan* po tolik vteřin, tolik minut.“ Stačí, když zazpíváte boží jméno jen jednou, upřímně. To má význam, je to jako hodinová ručička na hodinách.

Srdečný zpěv je dnes vzácný. Někteří lidé, kteří se účastní *bhadžanů*, říkají: „Dnes nejsem v pořádku. Bolí mě v krku, kašlu a mám rýmu. Nemohu zpívat.“ Jistě, můžete trpět rýmou a kašlem. Ale určitě můžete zpívat v nitru. Udělejte to. To vám dodá dostatečnou sílu. Boží jméno je velice svaté. Jestliže je řeknete

[†] dělat vše s pocitem, že je to k potěšení Boha

alespoň jednou, i mrtvý se vrátí k životu. Sávitrí ztratila manžela, ale po upřímných modlitbách jej přivedla zpět k životu. Takoví, kdo mohou přivést mrtvé zpět k životu, jsou jen v Indii a nikde jinde. Ačkoli boží moc je všude a je všudypřítomná, v tak vysokém stupni se projevuje jen zde.

Ti, kdo jsou v srdci čistí, budou mít vždy úspěch. Ať děláte jakoukoli práci, dělejte ji svědomitě. Rozvíjejte čistotu mysli. Jestliže budete pracovat s takovou čistotou mysli a modlit se k Bohu, určitě dosáhnete cíle. Míra udělala totéž. Modlila se k Bohu: „Svámí, ponořila jsem se hluboko do oceánu a dokázala získat perlu Tvého božského jména. Ať mi tato cenná perla nevyklouzne z ruky a nepadne zpět do hlubin. Když jsem se narodila do tohoto světa, dovol, ať neustále zpívám o slávě božího jména a posvěťím svůj život.“

Gíta praví: „*Mamaivánšó džívalóké džívabhútah sanátanah* (Vy všichni jste částí mého božství).“ Tudíž byste mne měli všichni následovat. Moje láska je božská a svatá. Taková by měla být i vaše láska. Jestliže dodržíte tento princip, dosáhnete automaticky čistoty. Tam, kde je čistota, je božství. Všechno je zrcadlení, reakce, odezva. Od dávných dob jste všichni mou vlastní částí. Nikdy na tuto pravdu nezapomeňte. Jestliže rozvinete víru v tuto pravdu, rovná se to četbě celé Bhagavadgíty.

Každá lidská bytost dodrží *dharmu*. Odkud *dharma* pochází? Pochází z *bháv*y (pocitu), která vyzařuje z *višvásy* (víry). *Dharma* se rodí jen tehdy, když je tu *višvása*. Tou vírou je pravda. *Dharma* je skutečně vtělením božství. „Pravda je Bůh, víra je Bůh, láska je Bůh, žijte v lásce.“ Budete-li rozvíjet pravdu, víru a lásku, dosáhnete všeho. V životě můžete prožívat mnoho ztrát a potíží, podstoupit mnohá utrpení, avšak pravdy, víry a lásky se nevzdávejte nikdy.

Ztráty, utrpení a potíže jsou jako vlny na oceánu života. Jen přicházejí a odcházejí. Ale voda v oceánu zůstává stále. Proto rozvíjejte víru ve „vodu“, tedy božství. Vaše myšlenky jsou jako pomíjející mraky. Proto svou víru připevněte pevně k Bohu. Jestliže rozvíjíte lásku k Bohu a víru v něj, nebude na světě nic, čeho byste nemohli dosáhnout. Vírou a láskou můžete i změnit zemi v nebe a nebe v zemi.

Moc božího jména je bezpříkladná. Lidé je často berou na lehkou váhu. To je chyba. Nikdo by neměl zaměňovat třpytivý kus skla za diamant. Pravý diamant je zcela jiný. Co je to ten diamant? Smrt mysli (*die mind*). Pravým diamantem je boží jméno. Udržujte je v bezpečí. Nenechejte se ani vyrušovat bolestí a utrpením, ztrátami a potížemi. Ty jen přicházejí a odcházejí. Nejsou vaší přirozeností. Vaše vrozené Já je pevné, věčné a pravé (*sat*). Nedržte se kolísajících a neskutečných vln, nezářte se své vlastní pravdy a věčné přirozenosti.

Dnes naneštětí lidé následují jen neskutečné a pomíjivé vlny. Budete-li se držet takových kolísavých a neskutečných věcí, budete vždy podvedeni. Jakmile přijmete útočiště u lotosových nohou Boha, nikdy se nevzdávejte. Ať jdete kamkoli, boží nohy vás ochrání. Jestliže dosadíte boží jméno pevně do svého srdce, bude váš život posvěcen. To je *bhakti* (oddanost). To je vaše *šakti* (síla). V tom je *mukti* (osvobození). Proto byla oddaným předepsána alespoň jednou v roce *sádhana akhanda bhadžanů* (nepřetržitého zpěvu oddanosti), aby si tuto pravdu uvědomili.

Slovo „*akhanda*“ vyjadřuje zpívání božského jména nepřetržitě po 24 hodin. Ale lidé jen přicházejí a odcházejí, zatímco *akhanda bhadžany* pokračují. Takové *bhadžany* se dají označit jen jako *khanda bhadžany*. Jsou to kouskované *bhadžany*. V takových *bhadžanech* je obtížné udržovat kontinuitu božských vibrací. Musíte zajistit, aby mezi nimi nebyly mezery. Během *akhanda bhadžanů* můžete jít z nějakého důvodu domů, například se najíst. Pokračujte však v *námasmaraně*, když děláte v domě nějakou práci.

Bůh si nepřeje, abyste nevykonávali své osobní nebo domácí práce. Můžete plnit všechny své povinnosti, ale při nich neustále pamatujte na Boha. To je základem poselství Pána Kršny v Gítě: „*mámanusmara judhjača* (udržuj mne neustále ve své mysli a boj až do konce).“ Jinými slovy doporučil Ardžunovi, aby se zapojil do války, ale neustále na něj myslel. Válka v této souvislosti neznamena zabít jeden druhého střelením šípů nebo oštěpů. To není známka velikosti. Na bitevním poli konáte jen svou povinnost. Jestliže tak činíte, ti, jimž je tak souzeno, zemřou.

Stále plňte své povinnosti s vlídnou, usměvavou tváří. Usměvavá tvář je nezbytná. Nemá smysl se tvářit, jako byste polkli rybí tuk. „Štěstí je jednota s Bohem.“ To je pravé božství. Když se dostanete do nějaké obtížné situace, nebuďte nervózní, v neustálých obavách: „Ó, jak se z té situace dostanu?“ Například mladí lidé mají často obavy z manželství. Takové starosti jen zhoršují situaci. Vložte víru na Boha. Pomyslete si, že to není manželství, ale „váš růst“ (angl. *marriage x my raise*), tedy příležitost k vašemu zlepšení. Jestliže zaujmete takový postoj, bude váš život posvěcen.

Kdokoli koná *námasmaranu*, ať s jakýmkoli jménem a ať je kdekoli, bude jeho život posvěcen. Bude zbaven hříchů. Nezapívejte se příliš *rágou* a *tálou* (melodií a rytmem). Je jen jedna *rága*, a to *hrdajarága* (*rága*, vynořující se z lidského srdce). Tou je „*Só-ham, só-ham*“. Nechť je váš život naladěný na *rágu sóham*. Pak ať budete dělat cokoli, budete mít úspěch.

Máte veliké štěstí, že se účastníte *akhanda bhadžanů*. Obvykle se v této hale zpívají *bhadžany* ráno a večer. Toto je velká příležitost. Nepromarněte ji. Jestliže ji využijete, bude váš život posvěcen. Světové *akhanda bhadžany* se konají každý rok jen za tímto účelem.

U příležitosti akhanda bhadžanů, v Prašánti Nilajam dne 13. listopadu 2007